

امکان سنجی بهبود اقلیم و خاک از طریق توسعه فضای سبز در یک منطقه خشک

آزاده صالحی^۱

مسعود طبری کوچکسرایی^{۲*}

mtabari@modares.ac.ir

تاریخ پذیرش: ۱۱/۱۱/۸۸

تاریخ دریافت: ۱۵/۱/۸۸

چکیده

ساده‌ترین و اقتصادی‌ترین راهکار کاهش CO_2 آتمسفری و تعدیل اقلیم، ترسیب کربن در زی‌توده گیاهی و خاک می‌باشد که از طریق ایجاد پوشش گیاهی و توسعه فضای سبز ممکن می‌باشد. در تحقیق حاضر تاثیر جنگل‌کاری و حاصلخیزی خاک روی میزان ترسیب کربن خاک و در نتیجه بهبود اقلیم، در دو توده ۱۵ ساله سوزنی برگ کاج تهران (*Pinus eldarica* Medw.) و پهن برگ افاقیا (*Robinia pseudoacacia* L.) آبیاری شده با فاضلاب شهری و آب چاه و یک عرصه کنترل (فاقد جنگل‌کاری) در منطقه اقلیمی خشک شهر ری بررسی شد.

برای این منظور قطعات نمونه 30×30 متر در هر توده مورد بررسی انتخاب گردید. در هر قطعه نمونه، نمونه‌های خاک از ۴ پروفیل حفر شده در عمق‌های ۰-۱۵، ۳۰-۶۰ و ۱۵-۳۰ سانتی‌متری برداشت و در آزمایشگاه درصد کربن آلی نمونه‌های خاک با روش سرد والکی-بلاک تعیین شد.

نتایج نشان داد که در هر توده، در سطح ۱٪ اختلاف معنی‌داری در میزان ذخیره کربن خاک دو تیمار آبیاری (فاضلاب شهری و آب چاه) وجود دارد. میزان ترسیب کربن خاک دو توده کاج تهران و افاقیا تفاوت معنی‌داری نداشت، اما در هر یک، همواره بیش از منطقه کنترل (بدون جنگل‌کاری) بود. در هر دو توده، با افزایش کربن آلی خاک، پارامترهای رشد (قطر، ارتفاع و حجم) و بیوماس درختان به طور خطی افزایش یافتند ($p < 0.01$).

در مجموع، به لحاظ معدل بیوماس چوبی و ذخیره کربن درخت، می‌توان گفت که جنگل‌کاری کاج تهران در مقایسه با افاقیا، نقش بیشتری در کاهش آلودگی هوا و در نتیجه تعدیل اقلیم دارد. همیشه سبز بودن کاج تهران می‌تواند از محسنات برجسته آن در تقلیل آلودگی هوا و بهبود شرایط اقلیمی قلمداد شود.

واژه‌های کلیدی: تغییر اقلیم، ترسیب کربن، فضای سبز، فاضلاب شهری، کاج تهران، افاقیا.

۱- دانش آموخته کارشناسی ارشد جنگلداری، دانشکده منابع طبیعی و علوم دریایی، دانشگاه تربیت مدرس.

۲- دانشیار گروه جنگلداری، دانشکده منابع طبیعی و علوم دریایی، دانشگاه تربیت مدرس^{*} (مسئول مکاتبات).

مقدمه

حاصلخیزی آن را به همراه داشته باشد (۱۳، ۱۴). در حقیقت، نظر به کمبود عناصر غذایی خاک در نواحی خشک، نقش عناصر غذایی فاضلاب در افزایش حاصلخیزی خاک سودمند بوده و می‌تواند به عنوان کود برای اصلاح خاک مورد استفاده قرار گیرد (۱۵، ۱۶).

مطالعات گسترشده‌ای در اکثر کشورهای جهان برای ارزیابی پتانسیل تثبیت و ذخیره کربن پوشش گیاهی در سطوح ناحیه‌ای و ملی انجام یافته است که در پی آن روش‌هایی برای افزایش تثبیت کربن به دست آمده است (۱۷، ۱۸). این در حالی است که ذخیره کربن از طریق جنگل‌کاری و فضای سبز در بهبود اقلیم نقش مؤثری ایفا می‌نماید. در کشور ما علی‌رغم وسعت زیاد و پتانسیل مناسب ذخیره کربن، در این مورد، تاکنون تحقیقات چندانی صورت نگرفته است. لذا تحقیق حاضر در صدد است تا تاثیر جنگل‌کاری، نوع گونه و حاصلخیزی خاک روی بهبود ترسیب کربن خاک، در دو توده ۱۵ ساله سوزنی برگ کاج تهران (*Pinus eldarica*) و پهنه برگ افاقتیا (*Robinia pseudoacacia*)، آبیاری شده با فاضلاب شهری و آب چاه و همچنین یک منطقه کنترل (فاقد جنگل‌کاری)، در منطقه اقلیمی خشک شهر ری را مورد مطالعه و مقایسه قرار دهد.

مکان مورد مطالعه

محل تحقیق در ۵ کیلومتری جنوب شهر تهران (شهر ری) (۲۳° ۵۱' طول شرقی و ۳۵° ۳۷' عرض شمالی) در ارتفاع ۱۰۰۵ متر از سطح دریا واقع شده است. بر اساس اطلاعات هواشناسی ایستگاه سینوپتیک تهران (مهر آباد)، متوسط درجه حرارت سالیانه ۱۳/۴۶ درجه سانتی‌گراد، متوسط بارندگی سالیانه ۲۳۲/۴ میلی‌متر، میانگین دمای سردترین ماه سال (دی) ۵/۴۹ درجه سانتی‌گراد، میانگین دمای گرم‌ترین ماه سال (مرداد) ۳۱ درجه سانتی‌گراد، حداقل دمای مطلق (تیر) ۴۲/۶، حداقل دمای مطلق (بهمن) ۸/۶، حداقل بارندگی ماهیانه (اسفند) ۴۱/۳۲ میلی‌متر، حداقل بارندگی ماهیانه (مرداد) ۰/۸۹ میلی‌متر و طول دوره خشکی ۷/۵ ماه می‌باشد. با استفاده

افزایش سریع دمای کره زمین طی ۶۰ سال گذشته که عمدتاً به انتشار گازهای گلخانه‌ای نسبت داده می‌شود (۱) از سال ۱۹۷۵ تبدیل به بحران زیست محیطی شده است (۲). گازهای گلخانه‌ای عموماً شامل بخار آب، دی‌اکسید کربن (CO₂)، متان (CH₄) و مونوکسید نیتروژن (N₂O) می‌باشد (۳). امروزه اکثر محققان بر این باورند که در بین گازهای گلخانه‌ای، افزایش CO₂ جو ناشی از فعالیتهای انسان، عامل اصلی افزایش درجه حرارت کره زمین است (۴). از آن‌جا که افزایش محتوای ماده آلی خاک می‌تواند به طور موثری در کاهش CO₂ مفید باشد، لذا مسئله ترسیب و یا ذخیره کربن به عنوان یکی از موضوعات پژوهشی مهم در علوم خاک در طی سال‌های اخیر مطرح گردیده است (۵، ۶). تقریباً ۷۵٪ کل کربن خشکی در خاک ذخیره می‌شود، بهطوری که خاک بزرگ‌ترین انبار کربن در بین اکوسیستم‌های زمینی شناخته شده است (۷) و خاک‌های جنگلی حدوداً ۴۰٪ این کربن را نگهداری می‌کنند (۸). قسمت اعظم ذخیره زمینی کربن در ۲ متر بالای خاک معدنی است (۹) بنابراین، در صورت استفاده از پوشش گیاهی و کاشت درختان در قالب جنگل‌کاری می‌توان علاوه بر ایجاد فضای سبز و تولید چوب و سایر مزایای جنگل، به هدف ذخیره‌سازی کربن نیز نایل آمد (۱۰). تاثیر جنگل‌کاری بر تغییرات ایجاد شده در وضعیت کربن خاک و نتیجتاً کاهش آلودگی‌های جوی و بهبود وضعیت اقلیمی عوامل متعددی چون عمق و حاصلخیزی خاک، نوع گونه، سن جنگل‌کاری، عملیات پرورشی، جنگل‌شناسی و ... تاثیر گذار است (۱۱).

از طرفی، یکی از مسایل مهم مرتبط با توسعه فضای سبز و جنگل‌کاری، به خصوص در مناطق خشک، تأمین آب مورد نیاز آن‌ها می‌باشد. با توجه به تولید حجم انبوهی از فاضلاب‌ها در اثر افزایش شهر نشینی و صنعتی شدن، در اغلب کشورهایی که با کمبود آب مواجه هستند، فاضلاب ارزان‌ترین و قابل دسترس‌ترین منبع جهت آبیاری فضای سبز است (۱۲). به دلیل بالا بودن غلظت عناصر غذایی در برخی فاضلاب‌ها، استفاده از آن‌ها می‌تواند افزایش غلظت عناصر غذایی خاک و تقویت

برای سوزنی برگان:

$$Y = \exp \{-1.170 + 2.119 \times \ln(D)\}$$

و برای پهنه برگان:

$$Y = \exp \{-1.996 + 2.32 \times \ln(D)\}$$

که در آنها Y بیوماس هر درخت (kg) و D قطر برابر سینه درخت (cm) می‌باشد.

تجزیه و تحلیل آماری

برای تجزیه و تحلیل داده‌ها از نرم افزار آماری SPSS (Ver. ۱۲) استفاده گردید. در ابتدا، توزیع داده‌ها با استفاده از آزمون Shapiro-Wilk بررسی شد. با توجه به نرمال بودن داده‌ها، برای بررسی تاثیر حاصلخیزی خاک (ناشی از تیمار آبیاری) روی پارامترهای رشد و میزان کربن آلی خاک، و همچنین برای مقایسه پارامترهای رشد و بیوماس دو توده و دو تیمار آبیاری در هر توده از آزمون تی غیر جفتی و برای مقایسه میزان کربن آلی خاک توده‌های کاج تهران، افقیا و منطقه کنترل از آزمون دانکن استفاده شد. برای تعیین همبستگی کربن آلی خاک با پارامترهای رشد و بیوماس نیز از رگرسیون حداقل مربعات استفاده گردید (۲۷).

نتایج

نتایج اندازه‌گیری و محاسبه پارامترهای رشد (قطر، ارتفاع، و حجم) و بیوماس درختان کاج تهران و افقیا در دو تیمار آبیاری در جدول ۱ آورده شده است. همان‌طور که مشاهده می‌شود، درختان کاج تهران و افقیا در تیمار آبیاری با فاضلاب شهری به طور معنی‌داری ($p < 0.01$) از رشد و تولید بیوماس بیشتری نسبت به تیمار آب چاه برخوردارند. مقایسه پارامترهای رشد دو گونه مورد مطالعه نیز نشان دهنده رشد و تولید بیوماس بهتر درختان کاج تهران در مقایسه با درختان افقیا می‌باشد (جدول ۲).

از تقسیمات اقلیمی خلیلی مبتنی بر شاخص گسترش یافته دومارتن (۱۹)، منطقه دارای اقلیم خشک سرد است.

روش تحقیق

تحقیق حاضر در سال ۱۳۸۵ در دو توده دست کاشت ۱۵ ساله سوزنی برگ کاج تهران (*Pinus eldarica*) و پهنه برگ افقیا (*Robinia pseudoacacia*) در دو عرصه با تیمارهای آبیاری فاضلاب شهری و آب چاه انجام یافت. همچنین، یک عرصه فاقد جنگل‌کاری در نزدیکی دو توده بالا انتخاب گردید. خاک توده‌ها در عرصه‌های مورد بررسی یکسان و لومی- رسی بود. در هر یک از عرصه‌های تحت تیمار آبیاری در هر توده، چهار قطعه نمونه 30×30 متر به صورت تصادفی- سیستماتیک انتخاب شد (۲۰). در هر یک از قطعات نمونه ۴ پروفیل خاک حفر و نمونه‌های خاک از ۳ عمق $0-15$ ، $15-30$ و $30-60$ سانتی‌متری برداشت گردید (۲۱). جهت تقلیل تعداد نمونه‌ها برای آنالیز میزان درصد کربن آلی، نمونه‌های خاک هم افق هر قطعه نمونه با هم مخلوط شدند (۲۲). در منطقه کنترل (فاقد جنگل‌کاری) نیز دو پروفیل خاک حفر و نمونه‌های خاک از عمق‌های ذکر شده برداشت شد. در آزمایشگاه درصد کربن آلی نمونه‌های خاک از روش سرد والکی- بلاک (۲۳) تعیین گردید. جهت تعیین وضعیت رشد دو توده کاج تهران و افقیا، در قطعات نمونه انتخابی، آماربرداری 100% از پارامترهای رویشی قطر برابر سینه و ارتفاع کل به عمل آمد و حجم هر اصله درخت نیز با استفاده از ضریب شاآآکل $5/0$ و فرمول $V = 0.4 \times h \times d^2$ تعیین شد (۲۴) که در آن d قطر برابر سینه (cm) و h ارتفاع کل درخت (m) می‌باشد. محاسبه زی توده (بیوماس) هر درخت نیز با استفاده از فرمول‌های زیر که برای جنگل‌کاری در مناطق خشک ارائه شده است، انجام یافت (۲۵، ۲۶).

جدول ۱- مقایسه پارامترهای رشد و بیوماس در ختان افاقیا و کاج تهران در دو تیمار آبیاری (میانگین ± انحراف معیار)

کاج تهران		افاقیا		پارامترهای رشد
آبیاری با آب چاه	آبیاری با فاضلاب	آبیاری با آب چاه	آبیاری با فاضلاب	
۱۲/۸۸ ± ۰/۶۱ ^b	۱۷/۹۵ ± ۱/۳۳ ^a	۱۲/۰۳ ± ۰/۵۱ ^b	۱۶/۶۲ ± ۰/۹۶ ^a	قطر (cm)
۸/۶۴ ± ۰/۱۲ ^b	۱۰/۰۴ ± ۰/۱۵ ^a	۶/۷۳ ± ۰/۱۵ ^b	۹/۳۱ ± ۰/۱۸ ^a	ارتفاع (m)
۰/۰۶۰ ± ۰/۰۰۶ ^b	۰/۱۳۹ ± ۰/۰۱۳ ^a	۰/۰۴۷ ± ۰/۰۰۳ ^b	۰/۱۱۰ ± ۰/۰۱۱ ^a	حجم (m ³)
۶۹/۹۲ ± ۷/۰۳ ^b	۱۴۱/۶۹ ± ۲۲/۰۲ ^a	۴۳/۵۹ ± ۴/۲۷ ^b	۹۲/۶۱ ± ۱۲/۵۷ ^a	بیوماس (kg)

حروف انگلیسی متفاوت در ردیف، معنی داری را بین میانگین گروههای مورد بررسی نشان می دهد.

جدول ۲- مقایسه پارامترهای رشد و بیوماس (میانگین ± انحراف معیار) دو توده کاج تهران و افاقیا در هر تیمار آبیاری

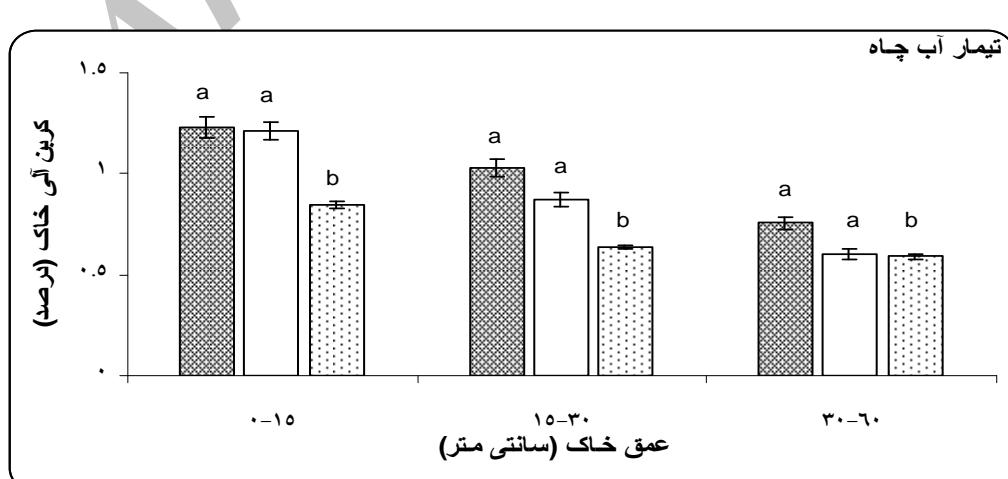
آبیاری با آب چاه			آبیاری با فاضلاب			پارامترهای رشد
P sig.	افاقیا	کاج تهران	P sig.	افاقیا	کاج تهران	
۰/۰۷ ^{ns}	۱۲/۰۳ ± ۰/۵۱ ^a	۱۲/۸۸ ± ۰/۶۱ ^a	۰/۱ ^{ns}	۱۶/۶۲ ± ۰/۹۶ ^a	۱۷/۹۵ ± ۱/۳۳ ^a	قطر (cm)
۰/۰۰۱ ^{**}	۶/۷۳ ± ۰/۱۵ ^b	۸/۶۴ ± ۰/۱۲ ^a	۰/۰۰۲ ^{**}	۹/۳۱ ± ۰/۱۸ ^b	۱۰/۰۴ ± ۰/۱۵ ^a	ارتفاع (m)
۰/۰۴ [*]	۰/۰۴۷ ± ۰/۰۰۳ ^b	۰/۰۶۰ ± ۰/۰۰۶ ^a	۰/۰۱ [*]	۰/۱۱۰ ± ۰/۰۱۱ ^b	۰/۱۳۹ ± ۰/۰۱۳ ^a	حجم (m ³)
۰/۰۰۱ ^{**}	۴۳/۵۹ ± ۴/۲۷ ^b	۶۹/۹۲ ± ۷/۰۳ ^a	۰/۰۰۸ ^{**}	۹۲/۶۱ ± ۱۲/۵۷ ^b	۱۴۱/۶۹ ± ۲۲/۰۲ ^a	بیوماس (kg)

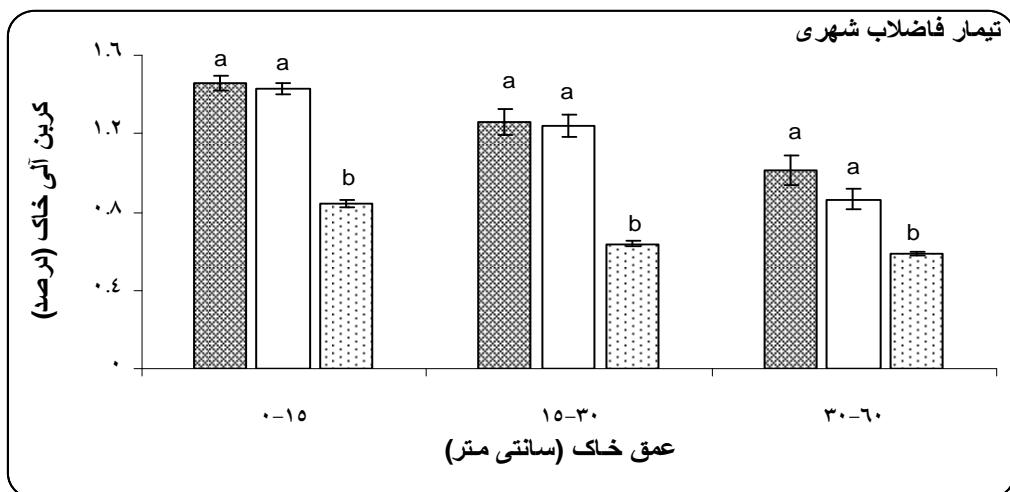
حروف انگلیسی متفاوت در ردیف، معنی داری را بین میانگین گروههای مورد بررسی نشان می دهد.

** معنی داری در سطح احتمال ۰/۰۱؛ * معنی داری در سطح احتمال ۰/۰۵؛ ns عدم تفاوت معنی دار

مقایسه با عرصه کنترل (فاقد جنگل کاری) میزان کربن آلی خاک دو توده کاج تهران و افاقیا بیشتری را در خاک ترسیب و ذخیره کرده است (نمودار ۱).

مقایسه میزان کربن آلی خاک دو توده کاج تهران و افاقیا عدم تفاوت معنی دار آماری را نشان می دهد. اما هر توده در

نمودار ۱- مقایسه میزان کربن آلی عمق های مشابه خاک توده های افاقیا کاج تهران و منطقه کنترل (بدون جنگل- کاری) ؛ حروف انگلیسی متفاوت، معنی داری ($P < 0.05$) را بین میانگین گروه های مورد بررسی نشان می دهد.

به طور معنی داری ($P < 0.05$) بیشتر از تیمار آب چاه است (جدول ۳).

مقایسه درصد کربن آلی خاک دو تیمار آبیاری نشان می دهد که میزان کربن آلی خاک هر دو توده در تیمار فاضلاب شهری

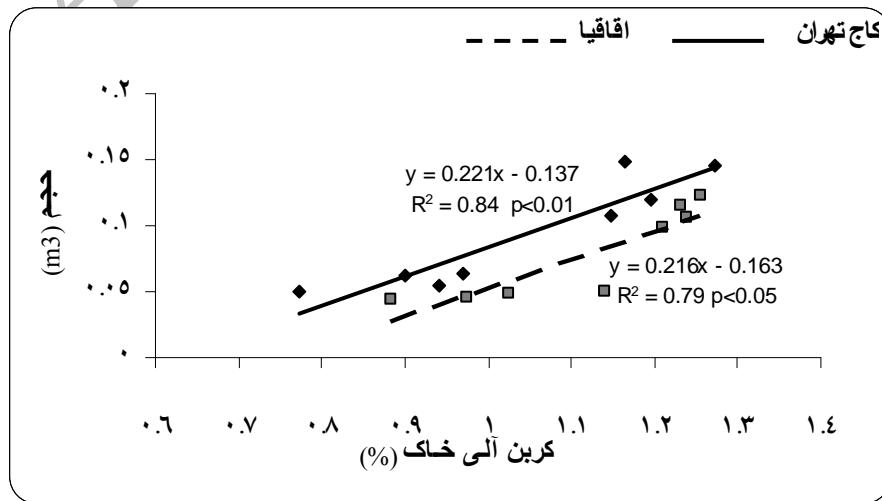
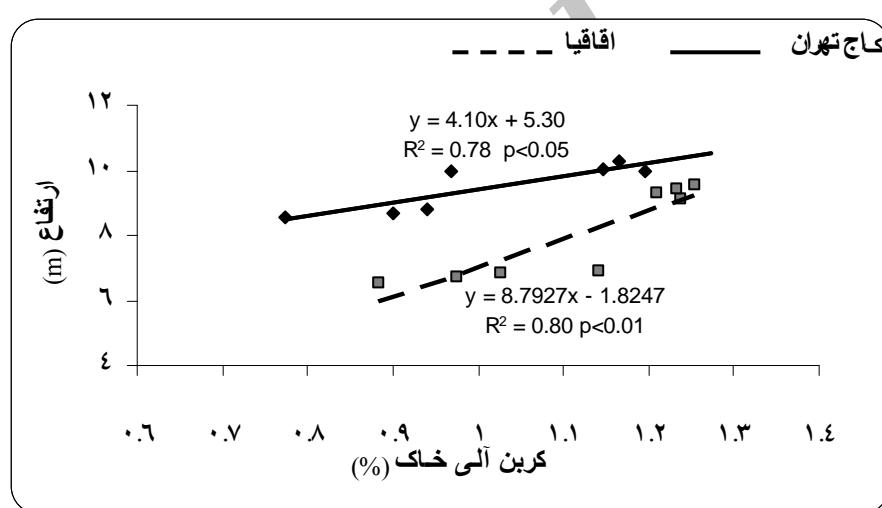
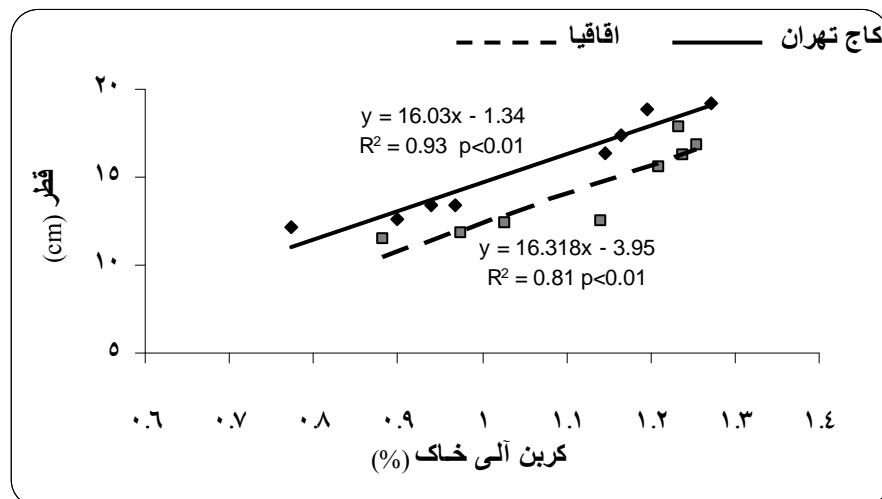
جدول ۳- مقایسه درصد کربن آلی عمق های مختلف خاک آبیاری شده با فاضلاب شهری و آب چاه در هر یک از توده های افاقیا و کاج تهران (میانگین $\pm$ انحراف معیار)

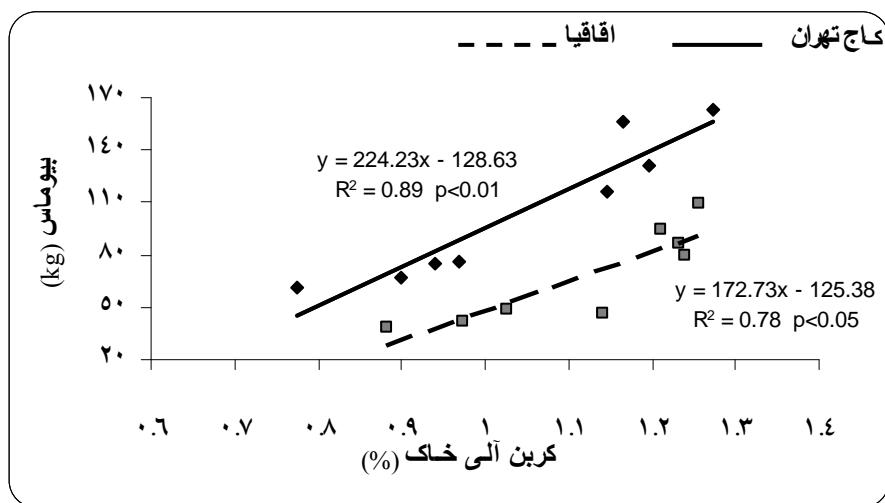
کاج تهران	افقیا	عمق خاک (سانتی متر)	تیمار آبیاری
$1/43 \pm 0.04^a$	$1/46 \pm 0.03^a$	۰-۱۵	فاضلاب شهری آب چاه
$1/21 \pm 0.14^b$	$1/23 \pm 0.16^b$	۱۵-۳۰	فاضلاب شهری آب چاه
$1/24 \pm 0.09^a$ $0/872 \pm 0.14^b$	$1/26 \pm 0.053^a$ $1/03 \pm 0.126^b$	۳۰-۶۰	فاضلاب شهری آب چاه
$0/864 \pm 0.103^a$ $0/602 \pm 0.044^b$	$1/01 \pm 0.051^a$ $0/756 \pm 0.080^b$		

حروف انگلیسی متفاوت، معنی داری را بین میانگین های دو تیمار آبیاری نشان می دهد.

معنی داری را بین پارامترهای رشد (قطر، ارتفاع و حجم سربا) و بیوماس درختان با میزان کربن آلی خاک نشان داد (نمودار ۲).

آنالیز همبستگی درصد کربن آلی خاک با پارامترهای رشد و بیوماس با استفاده از رگرسیون خطی، همبستگی مثبت و

نمودار ۲- ارتباط کربن آلی خاک با پارامترهای رشد و بیوماس

بحث

جذب بیشتر انرژی خورشید و CO_2 جو اتفاق می‌افتد (۳۳، ۳۴). از طرفی، کیفیت حاصلخیزی خاک و نوع گونه گیاهی می‌تواند سبب افزایش رشد و تولید بیوماس گیاهی و بهبود ذخیره کربن آلی خاک گردد (۳۵). نتایج تحقیق حاضر نیز حاکی از رشد و تولید بیوماس بیشتر درختان و افزایش معنی‌دار (>0.10) میزان کربن آلی خاک در تیمار فاضلاب شهری نسبت به تیمار آب چاه می‌باشد (جدول ۳). همبستگی مثبت و معنی‌دار بین پارامترهای رشد (قطر برابر سینه، ارتفاع و حجم) و بیوماس درختان با مقدار کربن آلی خاک نیز مؤید این نتیجه است (نمودار ۲). در همین راستا برداشت و مرتضوی جهرمی (۴)، ضمن بررسی پتانسیل ذخیره کربن در جنگل‌کاری‌های اکالیپتوس (*Eucalyptus camaldulensis* Dehnh.) و آکاسیا (*Acacia salicina* Lindl.) در مناطق غربی استان فارس، نشان دادند که گونه‌های مورد بررسی در رویشگاه‌های حاصلخیز با افزایش تولید بیوماس (عمیق بودن خاک و بالا بودن سفره آب زیر زمینی) باعث ترسیب بیشتر ذخیره کربن خاک شده‌اند.

نظر به این که معمولاً ۵۰٪ بیوماس خشک را کربن تشکیل می‌دهد (۳۶)، در تحقیق حاضر علی‌رغم رشد و تولید بیوماس بیشتر درختان کاج تهران نسبت به درختان افگایا، تفاوت معنی‌داری بین میزان کربن آلی خاک این دو توده درختی مشاهده نشد (نمودار ۱). تحقیقات به عمل آمده توسط مجد

عوامل متعددی (اقلیم، بافت، خاک، وضعیت خاک، نوع گونه درختی، سن جنگل‌کاری، عملیات پرورشی و مراقبتی، مدیریت رویشگاه، بهره‌برداری و ...) وسعت تغییرات ایجاد شده در کربن آلی خاک تحت جنگل‌کاری را متاثر می‌سازد (۱۱، ۲۸). در تحقیق حاضر، با توجه به متغیر بودن نوع گونه درختی و حاصلخیزی خاک ناشی از تیمار آبیاری و یکسان بودن سایر عوامل بین دو توده مورد مطالعه، تاثیر جنگل‌کاری، نوع گونه درختی و حاصلخیزی خاک بر روی میزان ترسیب کربن خاک مورد مطالعه قرار گرفت. در تحقیق حاضر، درختان افگایا و کاج تهران آبیاری شده با فاضلاب شهری در مقایسه با تیمار آب چاه از رشد و تولید بیوماس بیشتری برخوردارند (جدول ۱). در واقع، فاضلاب شهری به علت دارا بودن مواد آلی و افزایش میزان عناصر غذایی، به ویژه عناصر میکروی قابل دسترس، باعث بهبود شرایط خاک برای رشد و تولید بیوماس بیشتر و افزایش بازدهی محصول (۳۰، ۳۱) شده، لذا درختان در این شرایط می‌توانند بیوماس گیاهی بیشتری را نسبت به درختان آبیاری شده با آب چاه تولید کنند (۳۲، ۳۳). مقایسه پارامترهای رشد دو توده درختی نیز نشان دهنده رشد و تولید بیوماس بیشتر درختان کاج تهران در مقایسه با درختان افگایا می‌باشد (جدول ۲).

افزایش رشد از طریق تسهیل برگ‌دهی و در نتیجه افزایش تعداد برگ (از طریق تأثیر بر جریان فیزیولوژیک) در گیاه و

آب و هوا و بالاخره تعدیل اقلیم اقدام نمود. از طرفی با توجه به کمبود منابع آبی در سال‌های اخیر، کمبود منابع آب به عنوان عامل محدود کننده ایجاد و توسعه فضای سبز و ماهیت دوگانه فاضلاب (به عنوان یک منبع تامین آب و یک آلاینده)، می‌توان از فاضلاب شهری در چهارچوب برنامه‌های پایش و کنترل مستمر، به عنوان یک راهکار و فرصت کلیدی جهت جبران کمبود آب، توسعه فضای سبز (۴۹، ۱۶) و بهبود وضعیت اقلیمی استفاده کرد که علاوه بر آن راه حلی مناسب برای دفع سالم زیست محیطی و اقتصادی فاضلاب نیز فراهم می‌شود. این واقعیت را نیز نباید از نظر دور داشت که استفاده از فاضلاب جهت آبیاری به علت بالا بودن غلظت فلزات سنگین، عناصر غذایی و بار میکروبی آن می‌تواند به عنوان برهمنزند اکوسیستم عمل کند. بنابراین، تصمیم‌گیری در مورد کاربرد فاضلاب در امر آبیاری باید به صورت کنترل شده و بر اساس ویژگی‌های آب، خاک، گیاه و محیط هر محل باشد (۵۰).

منابع

1. Rosso, D., Stenstrom, M.K., 2008. The carbon-sequestration potential of municipal wastewater treatment. *Chemosphere*, 70: 1468-1475.
2. Mann, M.E., Rutherford, S., Bradley, R.S., Hughes, M.K., Keimig, F.T., 2003. Optimal surface temperature reconstructions using terrestrial borehole data. *Journal of Geophysical Research*, 108: 4203-4213.
3. Follett, R.F., 2001. Soil management concepts and carbon sequestration in cropland soils. *Soil & Tillage Research*, 61: 77-97.
4. بردبار، ک. و مرتضوی جهرمی، م. ۱۳۸۵. بررسی پتانسیل ذخیره کربن در جنگل‌کاری‌های اکالیپتوس و آکاسیا در مناطق غربی استان فارس. *مجله پژوهش و سازندگی*، شماره ۷۰، ص ۹۰-۱۰۳.
5. Batjes, N.H., 1998. Mitigation of atmospheric CO₂ concentrations by

طاہری و جلیلی (۳۷) و Lambert و Turner (۳۸) نیز هر کدام به نوعی این مطلب را تایید می‌نمایند. در واقع، این عدم تغییر را می‌توان به تجزیه کند و آهسته لاشبرگ و میزان پایین‌تر کربن برگ سوزنی برگان در مقایسه با پهنه برگان نسبت داد (۴۰، ۳۹). از طرفی، هر توده به طور معنی‌داری ($p < 0.01$) در مقایسه با منطقه کنترل (فاقد جنگل‌کاری)، کربن آلی بیشتری را در خاک ترسیب و ذخیره کرده است (نمودار ۱) که مؤید تأثیر مثبت پوشش گیاهی روی ذخیره کربن آلی خاک می‌باشد. طوری که همراه با جنگل‌کاری تغییراتی در کیفیت، کمیت و توزیع زمانی و مکانی کربن آلی خاک اتفاق می‌افتد (۴۱). تغییرات ایجاد شده در ذخیره کربن آلی خاک همراه با جنگل‌کاری در مطالعات متعددی بیان شده است (۴۰، ۴۲، ۴۳)، که همگی یک کاهش اولیه مربوط به آmadگی رویشگاه (۴۵) و به دنبال آن یک روند افزایشی را در میزان ذخیره کربن خاک بعد از جنگل‌کاری گزارش کرده‌اند (۴۶، ۴۷).

نتیجه‌گیری و پیشنهادها

براساس نتایج تحقیق حاضر و پژوهش‌های پیشین، ایجاد و توسعه فضای سبز و جنگل‌کاری‌ها می‌تواند در ارتباط با ذخیره کربن نقش مفیدی را ایفا نماید. بنابراین، در صورت استفاده از پوشش گیاهی و کاشت درختان در قالب جنگل‌کاری علاوه بر ایجاد فضای سبز و تولید چوب و سایر مزایای جنگل، CO₂ جو می‌تواند از طریق عمل فتوسنتز به صورت ترکیبات کربن‌دار در بیوماس، خاک و تولیدات چوبی ثبت و ذخیره شود که این امر، حاصلخیزی رویشگاه‌های ضعیف از نظر کربن، کاهش دی اکسید کربن جو و در نهایت کاهش تغییرات جوی را به دنبال خواهد داشت (۴۸). طوری که افزایش ثبت و ترسیب کربن در خاک‌های جنگلی به عنوان یک روش بالقوه سودمند برای خنثی کردن انتشار گازهای گلخانه‌ای تشخیص داده شده است (۲۸). در کشور ما نیز می‌توان با جنگل‌کاری در مناطق خشک، علاوه بر ایجاد فضای سبز مناسب، تولید چوب و ذخیره میزان قابل توجهی از کربن آتمسفر، در امر کاهش اثر گلخانه‌ای، جلوگیری از افزایش دمای کره زمین، کاهش آلودگی

- olive trees. *Waste Manage*, 27 (11): 1494-1500.
14. Meli, S., Porto, M., Belligno, A., Bufo, S.A., Mazzatura, A., Scopa, A., 2002. Influence of irrigation with lagooned urban wastewater on chemical and microbiological soil parameters in a citrus orchard under Mediterranean condition. *Science of the Total Environment*, 285: 69-77.
15. Ramirez-Fuentes, E., Lucho-Constantino, C., Escamilla-Silva, E., Dendooven, L., 2002. Characteristics and carbon and nitrogen dynamics in soil irrigated with waste water for different lengths of time. *Bioresource Technology*, 85 (2): 179-187.
16. Toze, S., 2006. Reuse of effluent water-benefits and risks. *Agricultural water Management*, 80 (1-3): 147-159.
17. Marland, G., West, T.O., Schlamadinger, B., Canella, L., 2003. Managing soil organic carbon in agriculture: the net effect on greenhouse gas emissions. *Chemical and physical Meteorology*, 55: 613-621.
18. Dendoncker, N., Wesemael, B.V., Rounsevell, M.D.A., Roelandt, C., Lettens, S., 2004. Belgium's CO₂ mitigation potential under improved cropland management. *Agriculture, Ecosystems & Environment*, 103: 101-116.
۱۹. جزیره‌ای، م. ح. ۱۳۸۱. جنگل‌کاری در خشکبوم. انتشارات دانشگاه تهران، ۴۵۸ ص.
20. Jayaraman, K., 2000. A Statistical Manual for Forestry Research. FORESPA Publication., 240 pp.
21. Yadav, R.K., Goyal, B., Sharma, R.K., Dubey, S.K., Minhas, P.S., 2002. Post-Irrigation Impact of Domestic Sewage Effluent on Composition of Soils, increased carbon sequestration in the soil. *Biology and Fertility of Soils*, 27: 230-235.
6. Brevik, E., Fenton, T., Moran, L., 2002. Effect of soil compaction organic carbon amounts and distribution, South-Central Iowa. *Environmental Pollution*, 116: 137-141.
7. Toyota, A., Kaneko, N., T.Ito, M., 2006. Soil ecosystem engineering by the train millipede Parafontaria laminata in a Japanese larch forest. *Soil Biology & Biochemistry*, 38: 1840-1850.
8. Huntington, T.G., 1995. Carbon sequestration in an aggrading forest ecosystem in the southeastern USA. *Soil Science Society of America Journal*, 59: 1459-1467.
9. Korner, C., 2003. Carbon limitation in trees. *Journal of ecology*, 91: 4-17.
10. Yemshanov, D., McKenney, D., Fraleigh, S., D'Eon, S., 2007. An integrated spatial assessment of the investment potential of three species in southern Ontario, Canada inclusive of carbon benefits. *Forest Policy and Economics* 10: 48-59.
11. Yan, H., Cao, M., Liu, J., Tao, B., 2007. Potential and sustainability for carbon sequestration with improved soil management in agricultural soils of China. *Agriculture, Ecosystems & Environment*, 121: 325-335.
۱۲. ترابیان، ع. و هاشمی، ف. ۱۳۷۸. آبیاری فضای سبز با پساب تصفیه شده تصفیه خانه‌های تهران. مجله آب و فاضلاب، شماره ۲۹، ص ۳۶ - ۳۱
13. Gasco', G., Lobo, M.C., 2007. Composition of Spanish waste water sludge and effects on treated soil and

- Bioresource Technology, 85(3): 273-283.
31. Guo, L.B., Sims, R.E.H., Horne, D.J., 2006. Biomass production and nutrient cycling in Eucalyptus short rotation energy forests in New Zealand: II. Litter fall and nutrient return. *Biomass and Bioenergy*, 30: 393-404.
32. Emongor, V.E. Ramolemana, G.M., 2004. Treated sewage effluent (water) potential to be used for horticultural production in Botswana. *Physics and Chemistry of the Earth*, 29: 1101-1108.
33. Ceulemans, R.J., Pontailler, F.M., Guittet, J., 1993. Leaf allometry in young poplar stands: reliability of leaf area index estimation, site and clone effects. *Biomass and Bioenergy*, 4: 769-776.
34. Myers, B.J., Theiveyanath, S.O., Brian, N.O., Bond, W.J., 1996. Growth and water use of *Eucalyptus grandis* and *Pinus radiata* plantations irrigated with effluent. *Tree Physiology*, 16: 211-219.
۳۵. محمودی طالقانی، ع.، زاهدی امیری، ق.، عادلی، ا. ثاقب طالبی، خ. ۱۳۸۶. برآورد میزان ترسیب کربن خاک در جنگل‌های تحت مدیریت (مطالعه موردي جنگل گلیند در شمال کشور). *مجله تحقیقات جنگل و صنوبر*، شماره ۱۵، ص ۲۴۱-۲۵۲.
36. Jepsen, M.R., 2006. Above-ground carbon stocks in tropical fallows, Sarawak, Malaysia. *Forest Ecology and Management*, 225: 287-295
۳۷. مجید طاهری، ح.، جلیلی، ع. ۱۳۷۵. بررسی مقایسه‌ای اثرات جنگل‌کاری با کاج الداریکا و افاقیا روی برخی از خصوصیات فیزیکی و شیمیایی خاک و پوشش گیاهی زیر اشکوب. *مجله پژوهش و سازندگی*، شماره ۳۲، ص ۷-۱۵.
- Crops and Ground Water-a Case Study. *Environment International*, 28:481- 486.
۲۲. حبیبی کاسب، ح. ۱۳۷۱. مبانی خاکشناسی جنگل. انتشارات دانشگاه تهران، ۴۲۴ ص.
۲۳. زرین کفش، م. ۱۳۷۲. حاصلخیزی خاک و تولید. انتشارات دانشگاه تهران. ۳۲۰ ص.
۲۴. زبیری، م. ۱۳۷۹. آماربرداری در جنگل (اندازه‌گیری درخت و جنگل). انتشارات دانشگاه تهران، ۴۰۱ ص.
25. Brown, S., Gillespie, A.J.R., Lugo, A.E., 1989. Biomass estimation methods for tropical forests with applications to forest inventory data. *Forest Science*, 35:881-902.
26. Peters, R., 1977. Fortalecimiento al sector forestal Guatemala inventarios y estudios dendrométricos en bosque de coníferas. FO: DP/GUA/72/006, Informe Técnico 2, FAO, Rome, Italy.
27. Lindaman H.R., 1992. Analysis of Variance in Experimental Design. Springer-Verlag, New York.
28. Luxmoore, R.J., Tharp, M.L. Post, W.M., 2008. Simulated biomass and soil carbon of loblolly pine and cottonwood plantations across a thermal gradient in southeastern United States. *Forest Ecology and Management*, 254: 291-299.
29. Singh, G., Bhati, M., 2005. Growth of *Dalbergia sissoo* in desert regions of western India using municipal effluent and the subsequent changes in soil and plant chemistry. *Bioresource Technology*, 96 (9):1019-1028.
30. Guo, L.B., Sims, R.E.H., Horne, D.J., 2002. Biomass production and nutrient cycling in Eucalyptus short rotation energy forests in New Zealand: I. Biomass and nutrient accumulation.

- afforestation in Hawaii. *Soil Science Society of America Journal*, 63: 222-225.
45. Brand, D.G., Cowie, A., Lamb, K., 2000. Developing the products and markets for carbon sequestration in planted forests. In: *The Future of Eucalypts for Wood Products*, Launceston, Tasmania, Australia, March 19-24, 2000, 52-63 pp.
46. Gifford, R.M., 2000. Changes in soil carbon following land-use changes in Australia. *National Greenhouse Gas Inventory Development Project Report*. Environment Australia, Canberra, ACT, Australia, 1999.
47. Turner, J., Lambert, M.J., 2000. Change in organic carbon in forest plantation soils in eastern Australia. *Forest Ecology and Management*, 133: 231-247.
48. Paul, K.I., Jacobsen, K., Koul, V., Leppert, P., Smith, J., 2008. Predicting growth and sequestration of carbon by plantations growing in regions of low-rainfall in southern Australia. *Forest Ecology and Management*, 254: 205-216.
۴۹. نی ریزی، س. ۱۳۷۷. استفاده مجدد از فاضلاب تصفیه شده. راهکار تامین منابع آب. مجله آب و محیط زیست، شماره ۳۴، ص ۶-۴.
۵۰. ثابت رفتار، ع. ۱۳۸۰. گزارش ملی مدیریت تقاضا حفاظت و کنترل آلودگی آب در ایران. اولین کنفرانس منطقه‌ای مدیریت تقاضا حفاظت و کنترل آلودگی آب، اردنه، ص ۳۰-۲۲.
38. Delgado calvo Flores, R., Serrano Molina, G., parraga Martinez, J., 1987. Analysis of some of the modification induced by the establishment of conifers on soils of the Sierra Nevada (Granada, Spain). *Agrochemical*, 31: 211-225.
39. O'Connell, A.M., Sankaran, K.V., 1997. Organic matter accretion, decomposition and mineralisation. In: Nambiar, E.K.S., Brown, A.G. (Eds.), *Management of Soil, Nutrients and Water in Tropical Plantation Forests*. Australian Center for International Agricultural Research (ACIAR), Canberra, ACT, Australia, pp. 443-480.
40. Paul, K.I., Polglase, P.J., Nyakuengama, J.G., Khanna, P.K., 2002. Change in soil carbon following afforestation. *Forest Ecology and Management*, 168: 241-257
41. Yemshanov, D., McKenney, D., Fraleigh, S., D'Eon, S., 2007. An integrated spatial assessment of the investment potential of three species in southern Ontario, Canada inclusive of carbon benefits. *Forest Policy and Economics*, 10: 48-59
42. Harrison, A.F., Howard, P.J.A., Howard, D.M., Howard, D.C., Hornung, M., 1995. Carbon storage in forest soils. In: *Greenhouse Gas Balance in Forestry*. Forestry Research Coordination Committee Conference, November 1994, 335-348 pp.
43. Richter, D.D., Markewitz, D., Trumbore, S.E., Wells, C.G., 1999. Rapid accumulation and turnover of soil carbon in a reestablishing. *Forest Nature*, 400: 56-58.
44. Binkley, D., Resh, S.C., 1999. Rapid changes in soils following Eucalyptus